

Z BIEŻĄCEGO REPERTUARU

WARSZAWA

Borys Godunow Modesta Musorgskiego. Kier. muz. Jan Krenz, reż. Jan Świdorski, scen. Andrzej Majewski, choreogr. Leon Wójcikowski. Połączone chóry: Teatru Wielkiego, Towarzystwa Śpiewaczego „Harfa” (chór męski) i Centralnego Zespołu Artystycznego Związku Harcerstwa Polskiego (chóry żeński i dziecięcy) przygotował Ludowy Artysta RFSRR Aleksander Chazanow przy współpracy Henryka Wojnarowskiego. W partii tytułowej — Bernard Ładysz. Pozostałe główne partie kreują: Hanna Rumowska-Machnikowska (Maryna), Bogdan Paprocki (Dymitr Samozwaniec) i Zdzisław Nikodem (Szujski);

Z okazji tej premiery mówił Jan Krenz: (...) „wystawienie utworu Musorgskiego nastrocza niemałe problemy. Istnieją bowiem... aż trzy partytury *Borysa Godunowa*! Oryginał przygotował do druku Lamm, tę wersję grano w Monachium pod dykcją Rafaela Kubelika. Druga, przez dłuższy czas najbardziej znana partytura, to opracowanie Rimskiego-Korsakowa: warto pamiętać o tym, że można określić tę partyturę jako autentyczną w zaledwie 20 procentach. I wreszcie, istnieje trzecia wersja — dokonana przez Dymitra Szostakowicza, który rzeczywiście w pracy swej oparł się na oryginale. No, ale Szostakowicz jest też wielkim muzykiem, wielką indywidualnością, więc i w tej pracy wyraził swe upodobania. Na przykład używając w nadmiarze ulubionego instrumentu... Ale są w jego opracowaniu cudowne pomysły, więc zdecydowałem się grać *Borysa* w Teatrze Wielkim w Warszawie w tej właśnie wersji, szczególnie odpowiedniej dla wielkich sal. Wystawiamy wersję Szostakowicza wnosząc jednak i pewne ustępstwa na rzecz praktyki teatralnej. Dla słuchaczy, trzeba o tym powiedzieć, będzie to »odkrywanie« muzyki Musorgskiego na nowo i okazja do stwierdzenia, że *Borys Godunow* jest dziełem — dużo bardziej nowoczesnym, niż to które znaliśmy dotychczas!” (Słowo Powszechne).

Teatr. N. 2.
16-34 I. 1973.